

потреби хворих і благодійників, а також враховував масу об'єктивних обмежень на сумісність органів.

Свою роботу вчені сконцентрували на вивченні ринків, які не передбачають важливість ціни для рівності попиту і пропозиції. Теорія ігор — область, що знаходиться на межі мікроекономіки та математики. Звичайно оптимальний метод розподілу залежить від конкретної ситуації. Шейплі і Рот дали в руки людству потужний теоретичний інструмент, який може бути ефективно використаний для поліпшення роботи багатьох ринків.

Пилипів О. Я.

«Фінанси та кредит», 4 курс

Приватний вищий навчальний заклад «Галицька Академія»

Науковий керівник — к.е.н., доцент Левандівський О.Т.

ІНСТРУМЕНТИ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК ЗАСІБ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Фіскальна політика держави належить до найефективнішого засобу макроекономічного регулювання, яка відповідно до основних цілей стабілізаційної політики, здійснюється з метою цілеспрямованого впливу на обсяг національного виробництва, рівень безробіття та інфляції. В сучасних умовах панування світової фінансової кризи та економічної нестабільності виникає необхідність дослідження саме фіскальної політики як засобу стабілізації економіки.

Серед засобів фіскальної політики основним, найбільш універсальним і дієвим фінансовим інструментом є податки. Це пояснюється тим, що на відміну від решти інструментів, вони носять практично всеосяжний характер — зачіпають майже усіх юридичних осіб і практично все дієдатне населення. Податки встановлюють рівень державної централізації ВВП, який на даний час коливається в різних країнах у межах 30—50 %, та пропорції розподілу й перерозподілу доходів юридичних і фізичних осіб. У сучасних умовах податки виступають основним методом формування доходів держави. Так, їх питома вага в доходах бюджету сягає 90—95 %. Це надійні, стабільні й регулярні надходження, що обумовило їх широке застосування.

Не менш важливим є регулюючий аспект використання податків державою. Встановлюючи форми й рівень оподаткування доходів юридичних і фізичних осіб, держава формує певну систему

економічних інтересів у суспільстві. За їх допомогою можна стимулювати одних суб'єктів (чи певні сфери діяльності) й стримувати інших. Вони визначають рівень чистих доходів підприємств та громадян і, відповідно, рівень споживання. Таким чином, за допомогою даного інструменту держава може надійно і цілеспрямовано впливати на вирішення перш за все основної проблеми регулювання суспільного виробництва — встановлення рівноваги між сукупним попитом і пропозицією. В умовах надмірного пожвавлення виробництва і зростання пропозиції держава, може стримувати цей процес збільшенням рівня оподаткування юридичних осіб. Навпаки, вирішення завдання стимулювання попиту, а відтак і виробництва, засновується на зниженні рівня оподаткування, насамперед, фізичних осіб.

Розглядаючи вплив фіскальної політики на економіку, слід враховувати, що її заходи тісно пов'язані з державним бюджетом. Цей процес пояснюється тим, що будь-які зміни у фіскальній політиці супроводжується відповідними змінами у державному бюджеті. Так, змінюючи рівень податкових ставок, держава змінює обсяг податкових надходжень до бюджету, а змінюючи обсяг державних закупівель, вона впливає на його видатки. Метою фіскальної політики є досягнення стабілізаційного ефекту в економіці, тобто збільшення обсягів виробництва, зменшення безробіття та зниження інфляції. Отже, фіскальна політика виконуючи стабілізаційну функцію, водночас виконує і бюджетну функцію.

Фіскальна політика може впливати на стабілізацію економічної ситуації шляхом підвищення державних видатків, тим самим стимулювати збільшення номінального доходу населення, що обумовлює вищий рівень споживання. Іншим підходом до вирішення цієї проблеми є розмежування бюджетних витрат на споживання і на розвиток. В Україні спостерігається саме така система. Оскільки складовими державних фінансів є бюджет і фонди цільового призначення.

Тому, обирати фіскальну політику потрібно лише з урахуванням економічної ситуації; у здійсненні фіскальної політики необхідно керуватися не лише інтересами економічного зростання, але й суспільною корисністю; фіскальна політика повинна відповідати принципам прозорості, чіткості її визначеності.